

27. september 2016

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 11. oktober 2016

1) Moms-aspekter i direktivforslaget om den strafferetlige bekæmpelse af svig rettet mod EU's finansielle interesser - <i>Orientering fra formandskabet</i> <i>KOM(2012)363</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet	2
2) Implementering af bankunionen - <i>Status</i> <i>KOM-dokument foreligger ikke</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	6
3) Opfølgning på IMF- og G20-møder i Washington den 6.-8. oktober 2016 - <i>Orientering fra formandskabet og Kommissionen</i> <i>KOM-dokument foreligger ikke</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	9
4) Klimafinansiering - <i>Rådskonklusioner</i> <i>KOM-dokument foreligger ikke</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	12
5) Evaluering af det europæiske semester 2016 - <i>Generel drøftelse</i> <i>KOM-dokument foreligger ikke</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	15
6) Rapport om sundhedssystemer, langtidspleje og finanspolitisk holdbarhed - <i>Præsentation af Kommissionen</i> <i>KOM-dokument foreligger ikke</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	18
7) Ændring af direktiv om administrativt samarbejde på skatteområdet (DAC5) - <i>Vedtagelse</i> <i>KOM(2016)0209</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet	24

Dagsordenspunkt 1: Moms-aspekter i direktivforslaget om den strafferetlige bekæmpelse af svig rettet mod EU's finansielle interesser

KOM(2012)363

1. Resume

ECOFIN ventes at drøfte momsaspekterne af direktivet om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod EU's finansielle interesser (det såkaldte PIF-direktiv). Direktivet substansforhandles af Rådet i sin RLA-sammensætning (retlige og indre anliggender).

PIF-direktivet fastlægger bestemmelser til bekæmpelse og forebyggelse af svig og andre strafbare handlinger, der skader EU's finansielle interesser, ved at fastsætte definitioner på strafbare handlinger og straffe herfor. Forslaget er omfattet af Danmarks retsforbehold. Der henvises til Justitsministeriets samlenotat af 25. maj 2016. Forslaget har siden oktober 2014 været forhandlet i trilog med Europa-Parlamentet. Der er endnu ikke opnået enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet om en kompromistekst, navnlig fordi Europa-Parlamentet i modsætning til Rådet ønsker, at momssvig omfattes af direktivet.

Formandskabet vil på ECOFIN informere om problemstillingen angående inkluderingen af momssvig i direktivet. Kommissionen og formandskabet ventes at presse på for at imødekomme Europa-Parlamentet i spørgsmålet om inkludering af moms, evt. gennem et kompromis, mhp. at afslutte forhandlingerne.

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte 11. juli 2012 forslag om direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser, det såkaldte PIF-direktiv (Protection des Intérêts Financiers de l'UE). Direktivet vil afløse den nuværende BFI-konvention (Beskyttelse af EU's Finansielle Interesser), der i dag pålægger EU-landene at varetage den strafferetlige beskyttelse af EU's finansielle interesser i EU-landene. Forslaget er omfattet af Danmarks retsforbehold.¹

Kommissionens forslag indeholdte ingen specifikke bestemmelser for momssvig. Momssvig vil derfor potentielt være inkluderet i den generelle definition af svig der gives i direktivet, idet EU-landenes bidrag til EU-budgettet bl.a. baseres på landenes momsindtægter. I Rådets kompromisforslag fra juni 2013 var momssvig derimod specifikt ekskluderet fra direktivets omfang. Der blev derefter, i oktober 2014, indledt trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet. På seneste trilogramøde den 2. juni 2015 blev det konstateret, at Rådet og Europa-Parlamentet var enige om stort set alle elementer i direktivet, bortset fra spørgsmålet om, hvorvidt

¹ Danmark vil derfor forblive i BFI-konventionen, modsat de lande for hvilke direktivet vil gælde. Forslaget blev oprindeligt fremsat med hjemmel i TEUF artikel 325, stk. 4 (om nødvendige foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af svig, der skader EU's finansielle interesser), der ikke er omfattet af retsforbeholdet, men hjemlen er efterfølgende ændret til TEUF artikel 83, stk. 2 (om minimumsregler for strafbare handlinger), der er omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure.

momssvig skulle omfattes af direktivet eller ej. Europa-Parlamentet støtter Kommissionen i at momssvig bør omfattes af direktivet, mens Rådet fortsat ønsker at det ikke omfattes af direktivet.

Sagen er endvidere forbundet med forhandlingerne om oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed (DEA), som vil have kompetence til, evt. i samarbejde med Europol, at foretage efterforskning og retsforfølgelse i sager, hvor Unionens finansielle interesser har lidt skade. DEA's kompetence på dette område vil som udgangspunkt blive afgrænset af PIF-direktivet. Omfattes momssvig i PIF-direktivet vil det således også umiddelbart øge kompetencerne for DEA. Danmark vil pga. af retsforbeholdet heller ikke deltage i DEA.

3. Formål og indhold

PIF-direktivet har til formål at fastlægge minimumsbestemmelser, der definerer svig og andre strafbare handlinger til skade for EU's finansielle interesser og fastsætte straffe herfor. Ved EU's finansielle interesser forstås alle indtægter der tilfalder EU's budget og alle de udgifter og aktiver, som EU direkte eller indirekte forvalter.² Direktivet betyder at EU-landene skal straffe svig med hensyn til EU's udgifter til tilskud og støtte, svig med hensyn til EU's udbudsrelaterede udgifter og svig med hensyn til EU's indtægter. Desuden skal de kriminalisere anvendelsen til egen vinding af uretmæssigt opnået information eller brug af information, som ikke er offentligt tilgængeligt, i forbindelse med offentlige udbudskontrakter eller tilskud, der skader EU's finansielle interesse.

Momssvig. Rådet og Europa-Parlamentet er stort set enige om alle elementer i direktivet, bortset fra om momssvig bør omfattes af direktivet eller ej. Rådets position har hidtil været, at moms er et nationalt anliggende, og bør forblive det. Kommissionen og Europa-Parlamentet argumenterer for at momssvig skal omfattes af direktivet, fordi momssvig reducerer EU-landenes momsindtægter, og dermed også de midler, der tilfalder EU, idet EU-landenes bidrag til EU-budgettet bl.a. baseres på landenes momsindtægter.

Kommissionen og Europa-Parlamentet finder deres argumenter styrket af EU-domstolens afgørelse i den såkaldte Taricco-sag i september 2015. Heraf fremgår det, at momssvig er omfattet af anvendelsesområdet i BFI-konvention. Da PIF-direktivet er tænkt som en videreudvikling af BFI-konventionen, finder Kommissionen og Europa-Parlamentet at Taricco-dommen styrker det politiske argument for at lade momssvig indgå i PIF-direktivet.

De luxembourgske, nederlandske og slovakiske formandsskaber har fulgt op på dommen ved at organisere en række diskussioner på ekspertniveau og i RIA. Det er her blevet diskuteret om man kunne lade særlig grov momssvig omfatte af direktivet. Det slovakiske formandskab har forud for RIA 13.-14. oktober 2016 udarbejdet et nyt kompromisforslag, hvor grænseoverskridende momssvig af stør-

² Her menes EU og alle de institutioner, organer, kontorer og agenturer oprettet i henhold til traktaterne.

re omfang³ som fx såkaldt MTIC-svig ("Missing Trader Intra Community" fraud)⁴, er inkluderet. Et betydeligt antal lande er dog stadig skeptiske over at inkludere momssvig i direktivet.

Det er nu besluttet at præsentere problemstillingen vedrørende inkludering af momssvig for ECOFIN. Kommissionen og formandskabet ventes at presse på for at imødekomme Europa-Parlamentet i spørgsmålet om inkludering af moms, mhp. at afslutte forhandlingerne.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF artikel 294) medlovgiver vedr. PIF-direktivet. Der henvises til Justitsministeriets samlenotat af 25. maj 2016.

5. Nærhedsprincippet

Der henvises til Justitsministeriets samlenotat af 25. maj 2016.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der henvises til Justitsministeriets samlenotat af 25. maj 2016.

7. Økonomiske konsekvenser

Der henvises til Justitsministeriets samlenotat af 25. maj 2016.

8. Høring

Der henvises til Justitsministeriets samlenotat af 25. maj 2016.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Et betydeligt antal lande fastholder i drøftelserne i RIA-regi modstand mod at inkludere moms i PIF-direktivets anvendelsesområde. Det ventes afspejlet i drøftelsen af spørgsmålet på ECOFIN.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter en effektiv bekæmpelse af svig rettet mod EU's finansielle interesser. Fra dansk side er man generelt skeptisk over for at moms omfattes af anvendelsesområdet.

Regeringen vil anlægge en tilbageholdende tilgang i lyset af, at sagen i sin nuværende udformning er omfattet af retsforbeholdet.

³ Fx over 1 mio. euro

⁴ I henhold til de normale momsregler er der ikke moms på varer, der sælges fra en momsregistreret virksomhed i et EU-land til en momsregistreret virksomhed i et andet EU-land. MTIC-svindel består i, at en virksomhed importerer varer momsfrit, sælger dem med moms, men forsvinder inden momsen skal betales til skattemyndighederne.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg på mødet den 3. juni 2016 til orientering. Der blev oversendt grund- og nærhedsnotat den 9. oktober 2012.

Dagsordenspunkt 2: Implementering af bankunionen

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

Der ventes på ECOFIN 11. oktober 2016 igen orienteret om status for gennemførelsen af allerede aftalte elementer vedr. bankunionen.

2. og 3. Baggrund og indhold

Der ventes på ECOFIN orienteret om status for gennemførelse af allerede aftalte elementer af relevans for bankunionen, som er beskrevet nedenfor og uddybet i bilag 1.

Bankunionen bygger på regelsættet fra direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (Bank Recovery and Resolution Directive – BRRD), som gælder for hele EU28. BRRD etablerer princippet om at bankkriser finansieres ved at lade tab blive båret af aktionærer og andre usikrede kreditorer ("bail-in"). Fristen for national implementering af BRRD var 1. januar 2015. Alle EU-lande har nu eller ventes snart fuldt at have implementeret BRRD.

Alle EU-lande har desuden nu eller ventes snart fuldt at have implementeret direktivet om nationale indskydergarantiordninger (Deposit Guarantee Schemes – DGS). Direktivet styrker bl.a. finansieringen af de nationale fonde. Fristen for national implementering var juli 2015.

Etableringen af bankunionens fælles afviklingsfond (Single Resolution Fund – SRF) er forankret i en mellemstatslig aftale (Intergovernmental Agreement – IGA). IGA'en fastlægger rammen for deltagerlandenes indbetalinger af deres respektive kreditinstitutters bidrag til SRF. IGA'en trådte i kraft 1. januar 2016.

Opbygningen af midler i afviklingsfonden SRF (finansieret af de deltagende landes kreditinstitutter) er påbegyndt og skal forløbe over en overgangsperiode frem til 2024. Som følge af EU28-reglerne i BRRD skulle alle EU-lande påbegynde at opkræve bidrag hos deres respektive kreditinstitutter til deres nationale afviklingsfonde i 2015. Landene i bankunionen skal som følge af IGA'en overføre de modtagne bidrag til deres respektive nationale afdelinger af SRF pr. 31. januar 2016. Det har næsten alle deltagerlande ifølge de foreliggende oplysninger nu gjort.

Bankunionens deltagerlande skal ifølge aftalen fra ECOFIN 8. december 2015 desuden etablere offentlig brofinansiering til SRF i overgangsperioden. Brofinansieringen skal sikre midlertidig finansiering, hvis bail-in (nedskrivning af tilgodehavender hos aktionærer og kreditorer) og de sektorfinansierede midler i den fælles afviklingsfond SRF ikke er tilstrækkelige til at håndtere et nødlidende institut. Brofinansieringen udgøres af individuelle kreditlinjer ("kassekreditter") fra hvert af de deltagende lande til deres respektive nationale afdelinger i SRF. Kreditlinjerne vil blive reduceret i takt med opbygningen af midler i SRF. Der var frist for etablering af brofinansieringen 1. januar 2016. Ifølge de foreliggende oplysninger

har de fleste deltagerlande etableret deres brofinansiering.

Lovgivningen, som implementerer BRRD og DGS i Danmark, er trådt i kraft 1. juni 2015. Så længe Danmark ikke deltager i bankunionen, skal Danmark ikke ratificere IGA, etablere brofinansiering eller overføre bidrag til SRF.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om statusorienteringen.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagetes konsekvenser herfor

Orienteringen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Orienteringen har ingen statsfinansielle konsekvenser.

Orienteringen har ingen samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høringer

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes at tage orienteringen til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage orienteringen på ECOFIN til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Europaudvalget blev senest orienteret om status for gennemførelsen af bankunionen i forbindelse med ECOFIN 11. juli 2016.

Bilag 1: Status for aftalte initiativer vedr. bankunionen

Tabel 1					
Status for aftalte initiativer vedr. bankunionen, september 2016					
Land	IGA	Overførsel af BRRD-bidrag til SRF, jf. IGA	Brofinansiering	BRRD	DGS
Østrig	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Belgien	Ratificeret	Overført	Pågående – ventes etableret snart	Gennemført ²	Gennemført ²
Cypern	Ratificeret	Overført	Pågående – ventes etableret snart	Gennemført	Gennemført
Estland	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Finland	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Frankrig	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Tyskland	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Grækenland	Ratificeret	Pågående – ventes overført snart	Ventes etableret efter 1. låneprogramgennemgang	Gennemført	Gennemført
Irland	Ratificeret	Overført	Pågående – ventes etableret snart	Gennemført	Gennemført
Italien	Ratificeret	Ikke overført – på linje med IGA ¹	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Letland	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Litauen	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Luxembourg	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Malta	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Nederlandene	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Portugal	Ratificeret	Ikke overført – på linje med IGA ¹	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Slovakiet	Ratificeret	Overført	Pågående – ventes etableret snart	Gennemført	Gennemført
Slovenien	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Spanien	Ratificeret	Overført	Ikke etableret	Gennemført	Gennemført
Bulgarien	-	-	-	Gennemført	Gennemført
Kroatien	-	-	-	Gennemført	Gennemført
Tjekkiet	-	-	-	Gennemført	Gennemført
Danmark	-	-	-	Gennemført	Gennemført
Ungarn	Ratificeret	-	-	Gennemført	Gennemført
Polen	-	-	-	Gennemført	Gennemført
Rumænien	-	-	-	Gennemført	Gennemført
Sverige	Ikke underskriver af IGA og skal ikke ratificere			Gennemført	Gennemført
UK	Ikke underskriver af IGA og skal ikke ratificere			Gennemført	Gennemført
Frist	Ultimo november 2015	31. januar 2016		1. januar 2015	Primo juli 2015

Anm.: IGA: Mellestatslige aftale om den fælles afviklingsfond (SRF). Overførsel af BRRD-bidrag til SRF, jf. IGA: Ifølge IGA'en skulle bankunionens deltagerlande senest 31. januar 2016 overføre de bidrag til SRF, som er opkrævet af landene i overensstemmelse med BRRD inden IGA'en trådte i kraft. ¹Italien og Portugal har ikke overført de midler til SRF, som de har opkrævet iht. BRRD inden SRM's ikrafttræden, ifølge det oplyste fordi midlerne er brugt til krisehåndtering af nødlidende banker. Den fælles afviklingsmyndighed (SRB) har vurderet, at den manglende overførsel af midler er på linje med IGA'en. Brofinansiering: Der var frist for etablering af brofinansiering til SRF 1. januar 2016. Pågående – ventes overført snart: Lande hvor overførsel af bidrag til SRF og etablering af brofinansieringen ventes snart. ²Lande hvor BRRD og DGS er delvist gennemført og snart ventes fuldt gennemført. Kilde: Kommissionen og den fælles afviklingsmyndighed (SRB).

Dagsordenspunkt 3: Opfølgning på IMF- og G20-møder i Washington den 6.-8. oktober 2016

1. Resume

Formandskabet og Kommissionen ventes at orientere om drøftelserne på IMF- og G20-møderne for finansministre og centralbankchefer den 6.-8. oktober 2016 i forbindelse med IMF og Verdensbankens årsmøder.

2. og 3. Baggrund, formål og indhold

Det slovakiske EU-formandskab og Kommissionen ventes på ECOFIN at orientere om drøftelserne på møderne i IMF's ministerkomité (IMFC) og mødet for G20's finansministre og centralbankchefer den 6.-8. oktober 2016. Møderne afholdes i forbindelse med IMF's og Verdensbankens årsmøder i Washington, DC.

Fra EU's side ventes man i den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet og i den fælles skriftlige erklæring til IMFC-møderne bl.a. at lægge vægt på følgende:

- *At europæisk økonomi* – som er i sit fjerde år med genopretning – fortsat vokser i et moderat tempo. Forbedringerne på arbejdsmarkedet fortsætter, og ledigheden i EU er nu på det laveste niveau siden 2009. Resultatet af de seneste stresstests af de europæiske banker demonstrerede, at den europæiske banksektor er blevet styrket betragteligt i de seneste år, og fra EU's side fortsættes arbejdet med at håndtere potentielle sårbarheder i sektoren.
- G20-landene bør forpligte sig til at implementere den aftalte tre-strengede økonomisk-politiske strategi for at styrke tilliden og opnå målet om *stærk, holdbar, balanceret og inklusiv vækst*. Det indebærer passende anvendelse af både pengepolitikken og finanspolitikken, samt implementering af strukturreformer. Der lægges vægt på, at EU-landene sikrer en ansvarlig implementering af finanspolitikken, som er tilpasset forholdene i de enkelte lande i overensstemmelse med de fælles finanspolitiske regler.
- Det er afgørende, at G20-landene fuldt ud implementerer standarderne om *gennemsigtighed i det endelige ejerskab af selskaber m.v.*, som er udarbejdet af Financial Action Task Force (FATF), og landene bør etablere registre med information om endeligt ejerskab, der som minimum er tilgængelige for alle relevante myndigheder. Fra EU's side insisteres på, at alle juridiske personer og arrangementer registreres.
- EU-landene er forpligtet til at sikre, at *IMF har tilstrækkelige ressourcer* til at kunne opfylde sit mandat, og er generelt parate til, forudsat bred international deltagelse og sikring af fair byrdefordeling, at forlænge sine bilaterale lån til IMF, som blev ydet i lyset af den forværrede situation i euroområdet i 2012. De bilaterale lån udgør et tredje bolværk efter IMF's permanente kvoteressourcer og IMF's stående finansieringsfacilitet, New Arrangements to Borrow (NAB). Frivillige finansielle bidrag til IMF – som disse bilaterale lån – skal anerkendes i de kommende reformer af IMF's kvoter og stemmer.
- EU-landene støtter de igangværende drøftelser i IMF om mulige tilpasninger af *IMF's lånefaciliteter* med henblik på at styrke særligt den forebyggende

del af det samlede globale finansielle sikkerhedsnet. Der lægges vægt på, at ændringer af IMF's faciliteter bør baseres på en grundig evaluering af de nuværende faciliteter, som blev styrket i 2009 i lyset af krisen. Der bør arbejdes for at få de enkelte dele af det globale sikkerhedsnet til at arbejde bedre sammen, og IMF opfordres til at styrke samarbejdet med de regionale finansieringsarrangementer, som fx eurolandenes ESM og ASEAN+3 landenes Chiang Mai Initiative Multilateralisation.

- EU betragter IMF som det primære forum for internationale diskussioner relateret til *offentlige gældsrestruktureringer* i kriseramte lande. IMF opfordres til, sammen med andre relevante partnere, at fortsætte arbejdet med at promovere og monitorere anvendelsen af en markedsbaseret tilgang til gældsrestruktureringer via indarbejdelse af kollektive klausuler (Collective Action Clauses) i offentlige gældsudstedelser.

Danmark skal på mødet i IMFC repræsentere den nordisk-baltiske IMF-valgkreds. Det er planen, at finansministeren på mødet skal afgive et indlæg, som tager udgangspunkt i en fælles skriftligt erklæring fra valgkredsen til IMFC. Den nordisk-baltiske IMFC-erklæring ventes generelt at ligge på linje med den fælles EU-erklæring.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i denne sag.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Sagen har ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Overordnet ventes IMF- og G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i det omfang, at det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiell stabilitet.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes at tage afrapporteringen fra IMFC- og G20-møderne til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage afrapporteringen fra IMFC- og G20-møderne til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 4: Klimafinansiering

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

ECOFIN ventes at vedtage rådskonklusioner om klimafinansiering på rådsmødet 11. oktober 2016. I konklusionerne forventes det, at EU-landene bekræfter deres støtte til de udviklede landes mål om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 i klimainvesteringer i udviklingslandene. Finansieringen skal komme fra både offentlige (bilaterale og multilaterale) og private kilder. Konklusionerne opfordrer desuden Kommissionen til at præsentere EU's samlede bidrag til klimafinansiering i 2015 med henblik på godkendelse i Rådet forud for COP22 i Marrakesh 7.-18. november. Konklusionerne indeholder derudover EU's prioriteter for klimafinansiering, hvor det bl.a. understreges, at EU ser et behov for, at alle parter, offentlige såvel som private bidrager på klimafinansieringsområdet. Konklusionerne frembæver derudover, at EU støtter arbejdet med udvikling af en køreplan frem mod 2020 for, hvordan de udviklede lande får mobiliseret 100 mia. USD årligt fra 2020. Konklusionerne understreger endvidere vigtigheden af privat klimafinansiering, mens det betones, at privat finansiering ikke skal erstatte offentlig finansiering. Det understreges ligeledes, at EU vil gøre en indsats for at kanalisere midler til de mest sårbare landes tilpasning til klimaforandringerne.

Regeringen kan generelt støtte rådskonklusionerne. Konklusionerne har ikke umiddelbar retsvirkning i forhold til dansk ret og har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

Rådskonklusionerne skal ses i lyset af forhandlingerne i regi af FN's klimakonvention (UNFCCC) og forberedelserne af den 22. partskonference (COP22) i Marrakesh 7. til 18. november 2016. På COP22 vil der bl.a. skulle følges op på den globale klimaaftale indgået på COP21 i Paris 12. december 2015. Det forventes, at klimafinansiering vil spille en væsentlig rolle for udviklingslandene, der bl.a. vil holde de udviklede lande op på deres forpligtelse om at mobilisere 100 mia. USD årligt til international klimafinansiering fra 2020. Klimafinansiering er en bred betegnelse for de midler, der mobiliseres for at understøtte de fattigste landes reduktion af drivhusgasemissioner samt deres tilpasning til klimaforandringerne.

3. Formål og indhold

Formålet med rådskonklusionerne er at præsentere EU's indsats ift. klimafinansiering og fastlægge EU's prioriteter for dette område forud for COP22.

Rådskonklusionerne ventes bl.a. at udtrykke flg.:

- Det bekræftes, at EU står ved de udviklede landes forpligtelse til at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 fra en række forskellige kilder. Det fremhæves også, at EU støtter arbejdet blandt de udviklede lande med at forberede en køreplan ("Road Map") for, hvordan klimafinansieringen øges frem mod 2020.

- Kommissionen opfordres til at opgøre EU's samlede klimafinansiering i 2015, der – efter Rådets godkendelse – kan offentliggøres forud for COP22. Offentliggørelsen af klimafinansieringen skal ses i lyset af det globale transparensarbejde, der har til formål at styrke gennemsigtigheden og pålideligheden af mobiliseringen af international klimafinansiering frem mod 2020.
- EU er villig til at øge mobiliseringen af klimafinansiering fremadrettet som led i en global indsats, drevet af de udviklede lande. Der er behov for en rimelig byrdefordeling blandt de udviklede lande og for fremtidige bidrag til klimafinansiering fra en bredere kreds af lande.
- Det understreges, at klimafinansieringen både skal komme fra offentlige såvel som private kilder. Det betones, at privat klimafinansiering ikke skal erstatte men supplere offentlig klimafinansiering. Det fremhæves, at EU vil arbejde for at forbedre vilkårene for private investeringer med henblik på at øge mobiliseringen heraf. Særligt ventes konklusionerne at fremhæve vigtigheden af at sætte en pris på CO₂-udledning for at sikre, at de rette incitamenter for offentlige såvel som private investeringer etableres, således at projekter med høj udledningsintensitet fases ud med tiden.
- Bidragene til international klimafinansiering fra multilaterale udviklingsbanker og vækstøkonomier bydes velkommen.
- Vigtigheden af at støtte udviklingslandenes tilpasningsindsatser, særligt i de fattigste lande i verden, fremhæves, ligesom det understreges, at der bør sikres en balance mellem finansiering til reduktionsindsatser ("mitigation") og klimatilpasning ("adaptation").
- Behovet for at EU-landene sammentænker synergierne mellem international klimafinansiering og udviklingsbistand fremhæves.
- Den Grønne Klimafond fremhæves som en afgørende multilateral facilitet, der skal understøtte udviklingslandenes overgang til en grønnere og mere klimatilpasset fremtid. Det påpeges, at EU tegner sig for en væsentlig del af bidraget til fonden.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om rådskonklusionerne.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv retsvirkning i forhold til dansk lov.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser og lægger heller ikke op til nye forpligtelser for Danmarks bidrag til international klimafinansiering.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generel opbakning til rådskonklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte udkastet til rådskonklusioner.

Regeringen lægger vægt på, at EU står ved de udviklede landes forpligtelse om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 fra offentlige, private og alternative kilder.

Danmark og EU mobiliserer allerede betydelig klimafinansiering. For eksempel har EU's medlemslande sammenlagt bidraget med næsten halvdelen af den samlede støtte til Den Grønne Klimafond, som både Danmark og EU ser som et centralt element i den fremtidige klimafinansieringsarkitektur.

Regeringen lægger vægt på behovet for at få den maksimale effekt ud af den eksisterende klimafinansiering. Mobilisering af privat klimafinansiering vil være afgørende for at løse klimaudfordringerne. Derfor støtter regeringen, at EU fortsat fokuserer på behovet for at fremme gode rammevilkår, som kan adressere barrierer for at mobilisere privat klimafinansiering.

Derudover støtter regeringen EU's prioriteter om, at alle lande skal bidrage til at mobilisere klimafinansiering efter bedste evne og udviklingsniveau. Klimaudfordringerne er globale, og der er derfor behov for, at alle lande bidrager. Flere lande, som i FN's Klimakonvention fra 1992 er kategoriseret som ulande, har reelt nået et velstandsniveau, hvor de kan forventes at bidrage med finansiering. Regeringen støtter endvidere, at alle lande bidrager til at fremme gode rammevilkår for klimavenlige investeringer.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 5: Evaluering af det europæiske semester 2016

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

Det europæiske semester 2016 blev afsluttet med den formelle vedtagelse af de landespecifikke anbefalinger på ECOFIN den 12. juli 2016. På ECOFIN den 11. oktober 2016 ventes en evaluering af det europæiske semester 2016 og en generel drøftelse af det europæiske semester fremadrettet.

2. Baggrund

Det europæiske semester er den årlige ramme for drøftelserne af de enkelte EU-landes økonomiske politik og de økonomisk-politiske udfordringer for EU som helhed. Semesteret er endvidere rammen om proceduren for makroøkonomiske ubalancer, som skal identificere lande med særlige ubalancer i form af tab af konkurrenceevne, uholdbare betalingsbalancer, for høj privat gæld mv. Det europæiske semester 2016 blev afsluttet med de landespecifikke anbefalingers formelle vedtagelse på ECOFIN 12. juli 2016. På ECOFIN 11. oktober 2016 ventes en evaluering af det europæiske semester 2016 samt en generel drøftelse af de fremadrettede rammer for det europæiske semester.

Kommissionen introducerede i forbindelse med semesteret i 2016 en yderligere fokusering af landeanbefalingerne til færre målrettede anbefalinger, fremrykkede offentliggørelsen af anbefalingerne til euroområdet som helhed til starten af semesteret (i november året før) og gjorde makroudbalanceproceduren mere transparent med bl.a. færre kategorier af ubalancer.

Kommissionen offentliggjorde landerapporterne som planlagt i februar 2016, men offentliggjorde i modsætningen til tidligere år ikke en samlet vurdering af landenes fremskridt med gennemførelse af landeanbefalinger fra 2015 på samme tid. Dette svækkede grundlaget for den efterfølgende drøftelse af landenes reformarbejde og gennemførelse af anbefalingerne på ECOFIN den 8. marts 2016.

3. Formål og indhold

Drøftelserne på ECOFIN 11. oktober 2016 ventes at omhandle den generelle gennemførelse af det europæiske semester 2016, herunder Kommissionens nye tiltag gennemført ifm. semesteret 2016, samt mulige ønsker til den fremadrettede tilrettelæggelse af semesteret. Drøftelsen kan således ventes at fokusere på:

- Generel opbakning til Kommissionens formulering af landeanbefalinger og det yderligere fokus på de væsentligste udfordringer gennemført ifm. semesteret 2016. Der ventes også fortsat ønske om at ubalancer under makroudbalanceproceduren i højere grad afspejles i konkrete landeanbefalinger.
- Kvaliteten og rettidigheden af Kommissionens analyser og vurderinger af EU-landene som grundlag for drøftelserne i Rådet, herunder vedr. landenes gennemførelse af deres anbefalinger fra forudgående år, samt hvorvidt den

løbende bilaterale dialog mellem Kommissionen og de enkelte EU-lande understøtter disse diskussioner.

- Den tidligere offentliggørelse af anbefalingerne til euroområdet som helhed, og hvorvidt denne gav mulighed for en klarere kobling mellem anbefalingerne til euroområdet som helhed og anbefalingerne til de enkelte eurolande. Der vil muligvis også være drøftelser af sammenhængen mellem de finanspolitiske anbefalinger til de enkelte eurolande, og Kommissionens vurderinger af det samlede euroområdes behov ift. finanspolitikens strammingsgrad.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres om evalueringen af det europæiske semester 2016.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Evalueringen af det europæiske semester har ikke i sig selv samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser.

Det europæiske semester og den fremadrettede udvikling heraf kan påvirke medlemslandenes gennemførelse af national økonomisk politik, der bidrager til sikring af holdbare offentlige finanser samt velfungerende økonomier i landene og generelt understøtter vækst og beskæftigelse i EU og i Danmark.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at være tilfredse med gennemførelsen af det europæiske semester 2016. Flere EU-lande lægger vægt på at styrke den løbende opfølgning på landenes reformindsats og implementering af landeanbefalinger.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er overordnet set tilfreds med gennemførelsen af det europæiske semester 2016, og finder at flere af tiltagene ifm. de sidste års reformering har været med til at forbedre processen, herunder fokuseringen af landeanbefalinger og den simple kategorisering i makroudbalanceproceduren.

Fsva. fremrykningen af anbefalingerne til euroområdet som helhed lægges der fra dansk side vægt på, at det europæiske semester fortsat skal være for alle EU-lande, og at dette og fremtidige tiltag ikke må resultere i en opsplitning af semesteret for

euro- og ikke-eurolande. Drøftelser, udveksling af idéer og erfaringer og kollegialt pres angående økonomisk politik og strukturreformer er relevant for alle EU-lande, ikke kun for eurolandene.

Fsva. udviklingen af det europæiske semester kan regeringen generelt støtte tiltag, der styrker EU-landenes gennemførelse af reformer på baggrund af deres anbefalinger og EU-drøftelser heraf mhp. at fremme videndeling m.v.

Regeringen finder det ønskværdigt, at Kommissionen fremover offentliggør centrale dokumenter til tiden for at understøtte relevante og substantielle drøftelser i ECOFIN, herunder drøftelser af landenes reformarbejde og gennemførelse af anbefalingerne.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Sagen vedr. vedtagelse af landeanbefalinger for 2016 blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 17. juni og ECOFIN den 12. juli (skriftlig orientering) 2016.

Dagsordenspunkt 6: Rapport om sundhedssystemer, langtidspleje og finanspolitisk holdbarhed

KOM-nr. foreligger ikke

1. Resume

Det ventes, at der på ECOFIN 11. oktober 2016 vil være en præsentation af en rapport om sundheds- og langtidspleje og finanspolitisk holdbarhed i EU-landene. Rapporten søger at identificere bestemmende faktorer for udgifterne til sundheds- og langtidspleje samt forskelle heri på tværs af EU-landene udover den rent demografiske faktor via inddragelse af organisatoriske og institutionelle karakteristika for systemerne i EU-landene.

Rapporten konkluderer, at der generelt synes at være muligheder for at forbedre omkostningseffektiviteten i sundheds- og plejesystemerne i alle EU-lande, således at der kan leveres en bedre ydelse for de samme ressourcer. Rapporten indeholder således en række generelle anbefalinger for alle EU-landene, samt mere konkrete anbefalinger til hvert enkelt land.

Alle lande ventes generelt at kunne støtte rapporten. Regeringen kan generelt også støtte sundhedsrapporten. Det er i lyset af behovet for konsolidering af de offentlige finanser nødvendigt med en bedre ressourceanvendelse og styring på sundhedsområdet, herunder via øget produktivitet på sygehuse og i praksissektoren.

2. Baggrund

Det ventes, at der på de kommende ECOFIN 11. oktober 2016 vil være en præsentation af en rapport om sundheds- og langtidspleje og finanspolitisk holdbarhed i EU-landene. Rapporten er udarbejdet af udvalget for økonomisk politik (EPC) og Kommissionen, og den kommer i forlængelse af en tilsvarende rapport om sundhedssystemerne i EU fra december 2010⁵. Der vil muligvis blive lagt op til rådskonklusioner om rapporten på det efterfølgende ECOFIN 8. november 2016.

3. Formål og indhold

Rapporten søger at identificere bestemmende faktorer for udgifterne til sundheds- og langtidspleje samt forskelle heri på tværs af EU-landene udover den rent demografiske faktor via inddragelse af organisatoriske og institutionelle karakteristika for systemerne i EU-landene.

Rapporten identificerer en række udfordringer, som sundheds- og langtidsplejesystemerne i EU står overfor. Et bedre kendskab til landenes systemer vil kunne bidrage til bedre at udpege de politikker, som kan styrke borgernes adgang til sundheds- og langtidspleje samt kvaliteten af ydelserne samtidig med, at den finanspolitiske holdbarhed styrkes. Stigende efterspørgsel og begrænsede ressourcer gør ifølge rapporten omkostningseffektivitet til et væsentligt mål.

⁵ Kommissionen og EPC (2010), ”Joint Report on Health Systems”

Rapporten vurderer, at sundheds- og langtidsplejesystemerne bidrager til individuel livskvalitet samt økonomisk velstand ved at styrke erhvervsdeltagelse og produktivitet. Sundheds- og langtidsplejesystemerne vil være afgørende i sammenhæng med en aldrende befolkning, hvor en sund aldring kan forlænge arbejdslivet og mindske offentlige udgifter til pensioner mm.

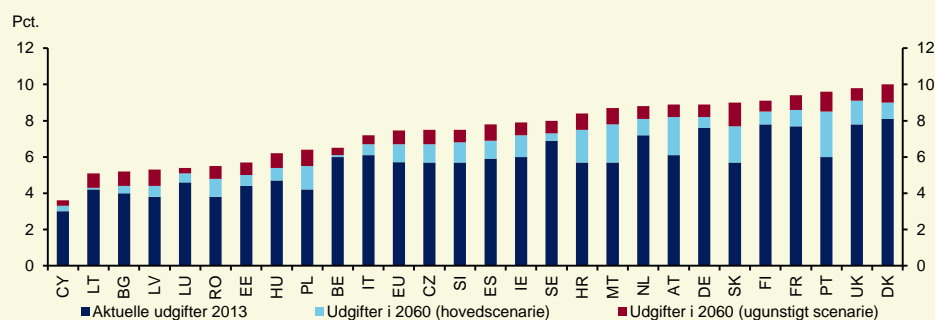
Alle EU-lande har universel eller har næsten universel sundhedsdækning gennem enten obligatoriske sociale sundhedsforsikringer eller nationale/lokale sundhedsordninger. Sundhedsdækningen under offentlig finansiering er omfattende. Alle EU-lande anvender et system baseret på skattefinansiering af sundhedssektoren, dog i nogle lande suppleret med en relativt stor finansiering gennem brugerbetaling, som ofte med undtagelser for at sikre adgang til sundhedsydelser for også mere udsatte grupper.

Dækningen af langtidsplejesystemerne er mere varieret og i nogle lande langt fra at være universel. Størstedelen af udgifterne til langtidspleje er dog offentligt finansierede i stort set alle lande.

De samlede offentlige udgifter til sundheds- og langtidspleje står for en betydelig og voksende del af de samlede ressourcer. Disse udgifter udgør i dag 8,5 pct. af BNP i gennemsnit i EU-landene, og rapporten fastslår, at alle EU-lande står over for et stærkt og voksende pres på deres sundheds- og langtidsplejesystemer. Det forventes således, at udgifterne hertil vil vokse med 2-4 pct.-point af BNP frem mod 2060. Udviklingen drives dels af den demografiske udvikling og dels af teknologiske fremskridt (som giver efterspørgsel efter dyrere behandlinger) og institutionelle udfordringer.

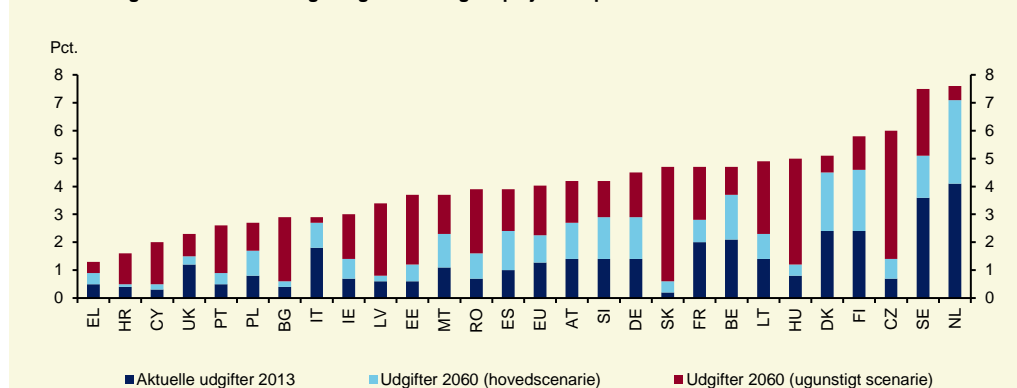
Figur 1

Aktuelle og forventede offentlige udgifter til sundhedspleje (pct. af BNP)

Anm.: Grækenland er udeladt grundet datamangel. "EU" angiver dermed et uvægtet gennemsnit for EU-landene med undtagelse af Grækenland.

Kilde: Kommissionens- og EPC's rapport om sundheds- og langtidspleje og finanspolitisk holdbarhed

Figur 2**Aktuelle og forventede offentlige udgifter til langtidspleje som pct. af BNP**

Anm.: Luxembourg udeladt grundet datamangel. "EU" angiver dermed et uvægtet gennemsnit for EU-landene med undtagelse af Luxembourg.

Kilde: Kommissionens- og EPC's rapport om sundheds- og langtidspleje og finanspolitisk holdbarhed

På den baggrund ventes det at være en af de væsentligste udfordringer for EU-landene i de kommende år at sikre øget effektivitet i sundheds- og plejesektoren. Udfordringen skærpes af høj gæld og generelt svage offentlige finanser, der lægger betydelige pres på rammemulighederne for at finansiere sundheds- og plejesektoren i mange EU-lande. En forbedring af omkostningseffektiviteten i sundhedssektoren er som følge heraf blevet mere presserende i mange EU-lande og en vigtig prioritet på den politiske dagsorden.

Rapporten konkluderer, at der generelt synes at være muligheder for at forbedre omkostningseffektiviteten i sundheds- og plejesystemerne i alle EU-lande, således at der kan leveres en bedre ydelse for de samme ressourcer. Omkostningsreduktioner bør dog udføres målrettet og på basis af grundige analyser af, hvordan man gør det bedst muligt. Nedenfor fremgår rapportens vigtigste overordnede anbefalinger på hhv. sundheds- og plejeområdet baseret på generelle erfaringer med landenes forskellige systemer.

Vigtigste prioriteter på sundhedsområdet

1. Styringen i sundhedssektoren bør forbedres, herunder gennem styrket samarbejde mellem sundhedsmyndigheder og budgetansvarlige myndigheder i den offentlige administration.
2. Sundheds-reformer bør planlægges og evalueres systematisk og struktureret og være evidensbaserede.
3. S sammensætningen af finansieringen af sundhedssystemerne (privat kontra offentlig) bør løbende optimeres, uden det går udover adgangen. Bl.a. størrelsen af systemet, nationale økonomiske forhold og politiske præferencer kan spille ind.
4. Der bør sikres tilstrækkeligt med sundhedsfagligt personale, bl.a. gennem styring af optagelseskrav på relevante uddannelser og lønpolitikker, der sikrer fastholdelse.

5. Sundhedssystemerne bør blive mindre ”hospitals-fokuserede” ved at styrke den primære sundhedsbehandling (fx praktiserende læger) og forebyggelsesindsatsen.
6. Den primære sundhedsbehandling bør forbedres, dens rolle som forde-ler/henviser til videre behandling bør styrkes, og integrationen mellem de forskellige led i sundhedssystemet bør forbedres.
7. Holdbarheden af hospitalssystemerne bør styrkes ved bl.a. at forbedre fi-nansieringen (fx med resultatkontrakter) og mindske driftsomkostningerne (fx gennem samlede offentlige indkøb). Overvågning og sammenligning af resultater er centralt.
8. Indsatsen bør styrkes for at sikre billig medicin og omkostningseffektiv an-vendelse af medicin, bl.a. gennem brug af generiske produkter.
9. Betalings- og indkøbspolitikker bør målrettes øget effektivitet. Aflønning af fx praktiserende læger bør inddrage en kombination af forskellige afløn-ningstyper, herunder salærer, aflønning pr. tilmeldt patient⁶ og ydelsesbase-ret aflønning (hvor der betales ud fra faktiske behandlinger).
10. Priskonkurrence bør fremmes blandt medicinalfirmaer, apoteker, diagnosti-ceringsleverandører og patienttransportører, men samtidig skal kvaliteten af ydelserne overvåges.
11. Lovgivningen bør justeres for at fremme og styrke effektivitetsincitament, herunder ved at give leverandører af ydelser større finansiel og ledelsesmæs-sig frihed parallelt med, at transparensen og muligheden for at drage leve-randørerne til ansvar styrkes.
12. Datagrundlaget i sundhedssektoren bør forbedres for at understøtte løben-de analyser og præstationsforbedringer.

Vigtigste prioriteter på langtidspjejeområdet

1. Der bør sikres en klar opgavefordeling mellem offentlige instanser involve-ret i langtidspjejen, der integrerer medicinske og sociale ydelser og styrker effektiviteten.
2. Finansieringen på langtidspjejeområdet bør forbedres på en holdbar måde ift. de offentlige finanser, herunder ved at gøre brug af længere planlæg-ningshorisonter og målrettet finansiering til dér hvor behovet er størst.
3. Der bør sikres tilstrækkeligt med personale og en balanceret sammensæt-ning af personalemæssige færdigheder.
4. Langtidspjeje bør så vidt muligt foregå i hjemmet fremfor på en institution, og plejemodtagernes evne til at forblive i hjemmet skal understøttes. Dette øger den enkeltes livskvalitet, og pleje i hjemmet er typisk forbundet med lavere omkostninger end pleje på en institution.
5. Forebyggelses- og rehabiliteringsindsatser bør styrkes, så borgerne kan for-blive raske længere, hvilket potentielt også kan sænke udgifterne.
6. Der bør gives støtte til, at familiemedlemmer kan yde den nødvendige pleje fx gennem betaling, rådgivning og aflastning.

⁶ Hvor fx en praktiserende læge betales et fast beløb per tilmeldt patient, uanset hvor meget patienten benytter lægen.

7. Der bør sikres koordination og kontinuitet i plejesystemet, fx gennem samlet adgang til information.

Udfordringer for Danmark

Rapportens gennemgang af Danmark viser, at en lang række reformer er gennemført og aftalt i Danmark over årene (bl.a. kommunalreform, ny sygehusstruktur, synlighedsreform, lokale sundhedsaftaler, patientrettigheder, ældremedicinsk handlingsplan - samt varslede tiltag ift. fx plan for integreret og omkostningseffektiv håndtering af kroniske patienter (nære sundhed)). Rapporten anbefaler, at Danmark fortsat forfølger sådanne reformer.

I den henseende vurderer rapporten, at de primære udfordringer for Danmark på **sundhedsområdet** er følgende:

8. Fortsat styrkelse af effektiviteten i sundhedssektoren ved at søge at fremme kvaliteten af ydelserne og fokusere på produktivitet og omkostninger i lyset af de i forvejen relativt høje udgifter i det danske sundhedssystem og det stigende udgiftspres.
9. Fortsat styrkelse af det integrerede sundhedssystem, så praktiserende læger, kommuner og hospitaler arbejder tæt sammen om at yde et sammenhængende behandlingsforløb.
10. Gennemførelse og overvågning af effektiviteten af planerne om at fremme kvaliteten af og adgangen til det psykiatriske system.
11. Gennemførelse af planerne for øget gennemsigtighed (synlighedsreformen), som bl.a. omfatter en investering i en national dataplatform og en konsistent måling af resultater i regioner/sygehuse mhp. at fastlægge ”best practices”, bidrage til hurtigere diagnoser og behandling samt sikre behandling af høj kvalitet.
12. Fortsætte konsolideringen af Kommunalreformen fra 2007 og de nye beslutningsstrukturer resulterende herfra indenfor sundhedssektoren.
13. Fortsat fokusering på en balanceret sammensætning af personalemæssige færdigheder i alle dele af sundhedssektoren og et gennemsækeligt henvisningssystem mellem behandlingsled for at sikre en effektiv anvendelse af ressourcer.

De primære udfordringer for Danmark på **plejeområdet** er følgende:

14. Forbedring af styringen. Der bør sikres gode informationsplatforme for brugere og leverandører. Planlægningen af plejen bør ske ud fra individuelle behovsvurderinger, hvor både sundheds- og plejeleverandører er involveret.
15. Ydelse af pleje efter behov. Der bør være klare rammer for adgangen til pleje, graden af brugerbetaling og udvalget af ydelser for borgeren.
16. Sikre tilstrækkeligt med professionelt plejepersonale og de rette faciliteter til fremtidens behov.
17. Støtte familiepleje, fx gennem kompensation for tabt arbejdsindkomst og aflastningsmuligheder.
18. Sikring af et sammenhængende behandlingsforløb, hvor sundhedssystemet og plejesystemet arbejder effektivt sammen.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen konsekvenser for dansk ret.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ingen direkte statsfinansielle konsekvenser. I det omfang rapporten bidrager til større omkostningseffektivitet i sundheds- og plejesektorens ressourceanvendelse, vil dette have positive statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte samfundsmæssige konsekvenser. I det omfang rapporten og bidrager til større effektivitet i sundheds- og plejesektoren og forbedringer af det generelle helbreds niveau, vil dette have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Alle lande ventes generelt at kunne støtte rapporten.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte sundhedsrapporten. Det er i lyset af behovet for konsolidering af de offentlige finanser nødvendigt med en bedre ressourceanvendelse og styring på sundhedsområdet, herunder via øget produktivitet på sygehuse og i praksissektoren.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen om den aktuelle rapport har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Sundhedsrapporten fra 2010 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 7. december 2010. Der henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 26. november 2010.

Dagsordenspunkt 7: Ændring af direktiv om administrativt samarbejde på skatteområdet (DAC5)

KOM(2016)0209

1. Resume

Kommissionen fremsatte 5. juli 2016 forslag om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på skatteområdet (DAC). Det foreslås at give skattemyndighederne systematisk adgang til visse af de oplysninger, der indberettes i henhold til antihvidvaskreguleringen.

Forslaget vil medføre, at EU-landene skal indføre regler, der giver skattemyndighederne adgang til mekanismer, procedurer, dokumenter og oplysninger omfattet af en række bestemmelser i antihvidvaskdirektivet. De bestemmelser i antihvidvaskdirektivet, der henvises til, er bestemmelserne om kundeidentifikationsprocedurer, registrering af oplysninger om reelle ejere af selskaber, trusts⁷ mv., registrering af kontoindehavere samt de omfattede virksomheders⁸ opbevaring af dokumenter og oplysninger omfattet af antihvidvaskreglerne.

Regeringen er positiv overfor direktivforslaget, idet det giver EU-landenes skattemyndigheder endnu et instrument til at bekæmpe skattesvig og vil understøtte det administrative samarbejde mellem EU-landenes skattemyndigheder yderligere. Der ventes bred opbakning fra EU-landene til direktivforslaget, som således ventes vedtaget snarligt.

Formandskabet foreslår endvidere, at ECOFIN sammen med vedtagelsen af DAC5 vedtager rådskonklusioner vedrørende Kommissionens meddelelse af 5. juli om yderligere tiltag i kampen mod skatteundgåelse og skatteunddragelse. Regeringen støtter rådskonklusionerne, som ventes at møde bred opbakning fra EU-landene.

2. Baggrund

Forslaget skal ses i sammenhæng med kampen i EU mod skatteunddragelse og skatteundgåelse, hvor øget gennemsigtighed om skattebetalinger er et centralt punkt.

Igennem de seneste par år har en række initiativer øget denne gennemsigtighed og styrket samarbejdet mellem skattemyndighederne i EU. Der er bl.a. gennemført ændringer i direktivet om administrativt samarbejde på skatteområdet (DAC) fra 2011. Ændringerne implementerer generelt OECD-standarder på området:

- ECOFIN enedes 14. oktober 2014 om direktiv 2014/107 (DAC2), der indebærer at finansielle institutter automatisk skal indberette oplysninger om

⁷ En trust er ikke en fond efter dansk ret. En trust stiftes ved at en person ("settlor") overdrager en formue til en anden person ("trustee"), der som ejer råder over formuen til formål for den begunstigede ("beneficiary"), som kan være stifteren eller en tredjepart. Formålet kan fx være at anvende midlerne til et særligt formål. Trusts kan ikke oprettes efter dansk ret. Trusts oprettet i udlandet kan godt drive virksomhed i Danmark, og i denne situation kan de godt blive registreret i Danmark (fx som momspligtig eller som arbejdsgiver). I disse situationer vil de få et CVR-nr.

⁸ Virksomheder omfattet af hvidvaskreglerne er de virksomheder, som er omfattet af antihvidvaskdirektivet, dvs. kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, revisorer, skatterådgivere, notarer, ejendomsmæglere, udbydere af spiltjenester mv. Det er udelukkende finansielle institutter, der er omfattet af rapporteringskravene i DAC, dvs. forvaltningsinstitutter, indskudsinstitutter, investeringsenheder eller specialiserede forsikringssselskaber.

finansielle konti og renteindtægter mv. med tilknytning til andre EU-lande⁹, og at EU-landenes skattemyndigheder automatisk skal udveksle disse oplysninger indbyrdes. Den automatiske informationsudveksling er baseret på en OECD standard, som indebærer reel ophævelse af bankhemmelighed, så det enkelte land kan beskatte sine egne borgere af deres renteindtægter i alle de deltagende lande.

- ECOFIN enedes 6. oktober 2015 om direktiv 2015/2376 (DAC3), der indebærer automatisk udveksling af oplysninger om skatteafgørelser mellem myndighederne i EU-landene fra 2017. Reglerne var en reaktion på de såkaldte Lux-leaks. Kommissionen forfølger i forlængelse af Lux-leaks også aktivt sager, hvor særlige skatteincitamentter til udvalgte virksomheder kan udgøre ulovlig statsstøtte.
- ECOFIN enedes 8. marts 2016 om direktiv 2016/881 (DAC4), der kræver at store virksomheder rapporterer til myndighederne om deres aktiviteter og selskabsskattebetalinger opdelt på de lande, virksomheden er aktiv i (såkaldt ”land for land”-rapportering), og at myndighederne i forskellige lande skal udveksle denne information automatisk.

Efterfølgende har de såkaldte Panama-papers¹⁰ afsløret information om særlige konstruktioner mhp. at undgå beskatning. Det har understreget, at der er behov for yderligere tiltag på området, herunder at sikre skattemyndighederne bedre adgang til oplysninger om, hvem der er de reelle ejere af virksomheder, og adgang til andre relevante kundeidentitets- og kontroloplysninger.

3. Formål og indhold

Kommissionens forslag af 5. juli 2016 ændrer direktivet om administrativt samarbejde (DAC) på skatteområdet. Det foreslås, at EU-landene skal indføre regler, der giver deres skattemyndigheder adgang til visse af de mekanismer, procedurer, dokumenter og oplysninger, der følger af antihvidvaskdirektivet, og som vedrører eller tilgår de nationale antihvidvaskmyndigheder. Det drejer sig følgende fire bestemmelser i antihvidvaskdirektivet, der uddybes nedenfor:

- 1) Kundekendingsprocedurer
- 2) Registrering af oplysninger om reelle ejere¹¹ af selskaber mv.
- 3) Registrering af ejerskabsoplysninger i forhold til trusts og lignende enheder
- 4) De omfattede virksomheders opbevaring af dokumenter og oplysninger omfattet af antihvidvaskdirektivet

⁹ I forlængelse heraf er også indgået aftaler om automatisk informationsudveksling med Schweiz, Liechtenstein, Andorra og San Marino, og en lignende aftale ventes snarest med Monaco.

¹⁰ Den 3. april 2016 blev de såkaldte ”Panama papers” fra et advokatfirma i Panama offentliggjort og har afsløret omfattende brug af skattelykonstruktioner i bl.a. Panama for at undgå beskatning, hvor bl.a. banker været involveret i at hjælpe deres kunder med at lave skattelykonstruktioner.

¹¹ En ”reel ejer” i et selskab er en fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler. Ejerskab eller kontrol over 25 pct. indikerer generelt reelt ejerskab. Reelle ejere i fonde er derimod defineret som personer, som ikke i ordets egentlige forstand nødvendigvis er ejere, men som på anden måde har kontrol, eller som får midler fra fonden. I forhold til fonde vil reelle ejere således være bestyrelsen og eventuelt nærmere angivne særlige uddelingsmodtagere og personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.

Kommissionens forslag indeholder derudover forslag om skattemyndighedernes adgang til det register eller lignende over bank- og betalingskonti, som foreslås oprettet med de ændringer af antihvidvaskdirektivet som Kommissionen har fremsat samtidig med DAC5-forslaget. Denne bestemmelse ventes imidlertid taget ud af DAC5 i rådskompromiset, eftersom der endnu ikke er enighed om den foreslåede ændring i antihvidvaskdirektivet. Der kan således opstå et senere behov for at yderligere ændringer i DAC.

Målet med forslaget er at give skattemyndighederne systematisk adgang til den information, der skal indsamles i henhold til antihvidvaskreguleringen på disse fire områder, og som vurderes at være relevante for skattemyndighederne. Det vil ruste skattemyndighederne bedre i kampen mod skatteunddragelse og skatteundgåelse.

Derudover vil det betyde, at skattemyndighederne bedre kan varetage opgaven med at kontrollere, om de finansielle institutter korrekt efterlever de eksisterende regler om indberetning i direktivet om administrativt samarbejde. Finansielle institutter i et givet EU-land skal i dag, jf. DAC2, indberette oplysninger til skattemyndighederne om finansielle konti (fx ejerskab), renteindtægter, mv. med tilknytning til personer, virksomheder, mv. der er skattepligtige i et andet EU-land. Disse oplysninger skal derefter automatisk udveksles med det relevante land. Er kontoindehaveren en virksomhed uden reel økonomisk aktivitet (en såkaldt passiv ikke-finansiel virksomhed) skal instituttet først undersøge og derefter indberette, hvem der er virksomhedens reelle ejere.

Skattemyndighederne har dog i flere EU-lande dårlige muligheder for at føre kvalitetskontrol med den indrapporterede information. Fx kan de ikke kontrollere om der er overensstemmelse mellem den information om de reelle ejere som bliver rapporteret til skattemyndighederne og til hvidvaskmyndigheder, da skattemyndighederne ikke har adgang til de eksisterende eller kommende registre over de reelle ejere af virksomheder mv. I Danmark har skattemyndighederne mulighed for at anmode virksomheder om skatterrelevante oplysninger, og derved kontrollere den indrapporterede information, men der er ofte tale om meget tunge procedurer.

Forslaget ventes således også at kunne forbedre samarbejdet mellem skattemyndighederne i EU-landene, da den information, der udveksles om finansielle konti og renteindtægter mv., jf. DAC2, vil være af højere kvalitet, hvis skattemyndighederne får bedre muligheder for at kontrollere de finansielle institutters faktiske efterlevelse af informationskravene.

Forslaget indebærer ikke i sig selv nye oplysningskrav til virksomheder i den forstand, at der skal indberettes eller registreres nye data sammenlignet med tidligere. DAC5-forslaget giver alene skattemyndighederne adgang til registreringer og oplysninger, der allerede er påkrævet ifølge af 4. antihvidvaskdirektiv, og som det på

nuværende tidspunkt hovedsageligt er hvidvaskmyndighederne der har adgang til¹².

Ad 1: Kundekendskabsprocedurer

Antihvidvaskdirektivet indebærer, at omfattede virksomheder skal sikre tilstrækkeligt kendskab til deres kunder gennem foreskrevne procedurer, som fx indhentning og kontrol af oplysninger om kundens identitet og kundens repræsentanternes identitet, vurdering og indhentning af oplysninger om formålet med kundens forretninger med virksomheden, vedvarende overvågning af kundens transaktioner mhp. vurdering af fx oprindelse af kundens midler osv. Procedurene kan afpasses virksomhedens konkrete risikovurdering af de pågældende kunder.

DAC5-forslaget indebærer, at skattemyndighederne skal have adgang til den dokumentation og de vurderinger, som de omfattede virksomheder indhenter som led i disse kundekendskabsprocedurer. I det omfang oplysningerne er indberettet efter antihvidvaskreglerne af virksomhederne til andre myndigheder, vil SKAT skulle indhente oplysningerne her.

Ad 2 og 3: Registrering af oplysninger om reelle ejere af selskaber mv. samt ejerskabsoplysninger om trusts o.lign.

Antihvidvaskdirektivet foreskriver at omfattede virksomheder mv. skal indberette oplysninger til antihvidvaskmyndighederne om deres reelle ejere. Disse oplysninger vil skulle opbevares i et nationalt register, som automatisk deles med andre EU-landes antihvidvaskmyndigheder. Trusts er også omfattet af tilpassede indberetningskrav om de reelle ejere. Trusts kan ikke oprettes efter dansk ret, men hvis en trust administreres af en dansk trustee (administrator), skal denne trustee registrere de reelle ejere i registeret, dvs. eventuelle andre trustees, begunstigede og stiftere. Det gælder uanset om den pågældende trust har virksomhedsaktivitet i Danmark eller ej.

Oprettelsen af registeret over reelle ejere i Danmark er besluttet ved lov nr. 262 af 16. marts 2016. Registeret er ikke i praksis oprettet endnu. Som led i Aftale om en styrket indsats mod skattely på erhvervsområdet fra 2014 er det i Danmark desuden besluttet, at registeret som udgangspunkt skal være offentligt tilgængeligt, dog med undtagelse af visse personfølsomme oplysninger.

DAC5-forslaget indebærer at skattemyndighederne skal have den fulde adgang til registeret.

Ad 4: Virksomhedernes opbevaring af dokumenter og oplysninger

Antihvidvaskdirektivet foreskriver at omfattede virksomheder mv. skal opbevare de dokumenter som anvendes til at overholde kundekendskabsprocedurerne, samt dokumentation for kunders transaktioner. Disse dokumenter skal opbevares i fem

¹² Skattemyndighederne kan jf. ovenstående bede virksomheder om al den information som forventes at have skatte-relevans, inklusiv hvidvaskinformation. Her skal skattemyndighederne dog typisk igennem meget tunge procedurer for at få udeleveret informationen.

år efter afslutningen på et kundeforhold. Antihvidvaskmyndighederne har adgang til disse dokumenter.

DAC5-forslaget indebærer at skattemyndighederne også vil få adgang til disse dokumenter. I det omfang oplysningerne er indberettet efter antihvidvaskreglerne af virksomhederne til andre myndigheder, vil SKAT skulle indhente oplysningerne her.

Øvrige bestemmelser

Det foreslås, at de nye regler skal være vedtaget og offentliggjort senest den 31. december 2016 og skal anvendes fra den 1. januar 2017.

DAC5-forslaget har hjemmel i TEUF-traktatens artikel 115, som kræver enstemmig vedtagelse af EU-landene.

Rådskonklusioner

Formandskabet foreslår endvidere at ECOFIN sammen med vedtagelsen af DAC5 også vedtager rådskonklusioner vedrørende Kommissionens meddelelse af 5. juli 2016 om yderligere tiltag i kampen mod skatteundgåelse og skatteunddragelse. Konklusionerne

- Opfordrer Kommissionen til at se på hvordan man kan styrke samarbejdet mellem skattemyndighederne yderligere, bl.a. baseret på det arbejde der foregår i OECD-regi.
- Støtter en hurtig vedtagelse af DAC5 og forslaget om opdatering af antihvidvaskdirektivet.
- Noterer sig, at Kommissionen vil afsøge muligheden for som implementering af OECD-standarden at indføre nye rapporteringskrav (såkaldte MDR – ”mandatory disclosure rules”) rettet mod banker, skatterådgivere mv. og muligvis privatpersoner, der deltager i, eller tilbyder kunder at deltage i arrangementer, der kan udgøre aggressiv skatteplanlægning.
- Noterer sig at Kommissionen vil komme med forslag til en fælles konsolideret selskabsskattebase (CCCTB), samt til at styrke voldgiftsprocedurerne i dobbeltbeskatningssager i EU.
- Nævner behovet for at sikre transparens og forudsigelighed på skatteområdet, og at whistleblowers beskyttes.

Så så vidt angår indholdet af Kommissionens meddelelse af 5. juli 2016 henvises til samlenotat herom af 30. juni 2016.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres over direktivforslaget i overensstemmelse med TEUF artikel 113 og artikel 115. Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om rådskonklusionerne.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen finder at ensartning af skattemyndighedernes adgang til de pågældende oplysninger er nødvendig for et velfungerende indre marked, herunder for at sikre EU-landenes ens og korrekte gennemførelse af direktivet om administrativt samarbejde mellem skattemyndighederne.

Regeringen er enig i, at DAC5-forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Direktivforslaget kræver en ændring af skattekontrolloven, der sikrer, at SKAT i alle tilfælde vil kunne få adgang til de relevante oplysninger mv. Fx skal der sikres fuld adgang til det register over reelle ejere, som oprettes i medfør af lov nr. 262 af 16. marts 2016, hvor personfølsomme oplysninger som udgangspunkt er undtaget fra offentliggørelse.¹³ Dermed vil SKAT kunne få fuld adgang til disse oplysninger, når registeret er etableret.

Endvidere vil der skulle foretages begrænsede ændringer af skattekontrolloven, mhp. at gøre skattemyndighedernes kontrol af virksomhedernes efterlevelse af informationskravene i DAC2 mere effektiv. Skattemyndighederne har i dag allerede efter skattekontrolloven adgang til at anmode virksomheder om skatterelevante oplysninger. Dog skal der i visse tilfælde, fx når der anmodes om oplysninger om unavnngivne¹⁴, kræves godkendelse af Skatterådet¹⁵. Dette kan være en meget tung procedure. Der vil skulle foretages begrænsede ændringer i skattekontrolloven, der sikrer at skattemyndighederne hurtigere og nemmere vil kunne stille spørgsmål om den information som finansielle institutter skal udlevere jf. DAC2.

Rådskonklusionerne vil ikke i sig selv have lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Direktivforslaget vurderes at ville styrke SKATs kontrolindsats gennem bl.a. et mere effektivt samarbejde mellem EU-landenes skattemyndigheder. Dette vil understøtte indsatsen mod skatteunddragelse og skatteundgåelse og kan derigennem bidrage til at modvirke et utilsigtet mindreprovenu. Det er ikke umiddelbart muligt at kvantificere størrelsen heraf.

Der er forventningen, at der skal etableres en IT-løsning, der kan give skattemyndighederne adgang til de oplysninger, som skattemyndighederne skal have efter direktivet. De statsfinansielle konsekvenser heraf undersøges stadig, men forven-

¹³ Skat vil fx få adgang til CPR-numre og lignende, som ikke vil blive offentliggjort.

¹⁴ Spørgsmål om unavnngivne er når skattemyndighederne ikke kender navnet på dem man spørger om. Konkret kunne det fx være hvis skattemyndighederne spørger en virksomhed om hvem dens reelle ejere eller kunder er. Her indgår navnene på dem man spørger efter (de reelle ejere, kunderne, osv.) ikke, da skattemyndighederne ikke kender dem.

¹⁵ Skatterådet bistår SKAT ved forvaltningen af bl.a. lovgivning om skatter. Skatterådet består af medlemmer udpeget af Folketinget henholdsvis skatteministeren. Blandt de medlemmer, som skatteministeren udnævner, skal nogle være repræsentanter for erhvervs- og lønmodtagerorganisationer samt KL mens andre er uafhængige.

tes umiddelbart at være begrænsede. Rådskonklusionerne vil ikke i sig selv have statsfinansielle konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Direktivforslaget vurderes ikke at ville øge de administrative byrder for erhvervslivet, da der er tale om oplysninger, som virksomhederne allerede skal opbevare efter antihvidvaskreglerne. I det omfang oplysningerne er indberettet efter antihvidvaskreglerne af virksomhederne til andre myndigheder, vil SKAT skulle indhente oplysningerne her. Samme oplysninger skal således ikke indberettes flere gange fra virksomhederne til offentlige myndigheder.

Rådskonklusionerne vil ikke i sig selv have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Direktivforslaget vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet det uden store omkostninger vil bidrage til at forhindre skatteunddragelse og skatteundgåelse.

Rådskonklusionerne vil ikke i sig selv have samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring hos en række organisationer:

Erhvervsstyrelsen har vurderet, at forslaget alene vil medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet (under 4 mio. kr. årligt). Dette er Skatteministeriet enige i.

Forsikring & Pension forudsætter, at forslaget ikke indebærer øgede pligter for virksomhederne til at indsamle og opbevare oplysninger efter hvidvaskreglerne. Hertil bemærker Skatteministeriet, at det er en korrekt forudsætning. Forslaget giver skattemyndighederne adgang til visse data, som indhentes, registreres og opbevares efter hvidvaskreglerne. Forslaget ændrer derimod ikke på, hvad virksomhederne skal indsamle og opbevare efter hvidvaskreglerne.

Datatilsynet anfører, at i det omfang SKAT efter forslaget kan få adgang til personoplysninger, skal Skatteministeriet sikre, at forslaget ikke hindrer en fortsat efterlevelse af reglerne i persondataloven. Hertil bemærker Skatteministeriet for det første, at forslaget giver adgang til persondata, og for det andet at den danske lovgivning, som skal implementere forslaget, naturligvis vil skulle respektere persondataloven.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generel støtte til forslaget. Enkelte lande har på teknisk niveau udtrykt bekymring i forhold til, at implementeringsfristen er for kort.

Der ventes at være bred opbakning til rådskonklusionerne om yderligere tiltag til at styrke kampen mod skatteundgåelse og skatteunddragelse.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er positiv overfor direktivforslaget, idet det giver EU-landenes skattemyndigheder endnu et instrument til at bekæmpe skattesvig og –undgåelse og vil styrke det administrative samarbejde mellem EU-landenes skattemyndigheder.

Regeringen støtter ligeledes rådskonklusionerne om yderligere tiltag til at styrke kampen mod skatteundgåelse og skatteunddragelse.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere være forelagt Folketingets Europaudvalg, men udvalget er orienteret om sagen ved grund- og nærhedsnotat den 2. september 2016.